

יואב דורון

תשי"מ - תשס"ג

1980-2003

אלבום זה הוא חלק מתכנית ההנצחה הארצית, מיזם חברתי וערכי, אשר במסגרתו בני נוער פוגשים משפחה שכולה, לומדים ושומעים על יקר ליבן ומכינים אלבום הנצחה.

התלמידים המשתתפים בתכנית זו, מבצעים את פעילותם במסגרת תוכנית מעורבות חברתית. התלמידים מלווים בכל שלבי הפעילות על-ידי פרחי הוראה מהמכללות האקדמיות לחינוך.

תכנית זו נעשית בשיתוף הגופים הבאים :
אגף בכיר הכשרה והתמחות עובדי הוראה, משרד החינוך
ארגון יד לבנים
ביה"ס אוולינה ד' רוטשילד
המכללה לחינוך ע"ש דוד ילין

כתיבה ועריכה התלמידות: אורלי רוט וטליה קדרי מביה"ס אוולינה ד' רוטשילד
לווי הנחייה פרח הוראה: מיטל חרירי מהמכללה לחינוך ע"ש דוד ילין

**אלבום זה מוקדש לזכרו של
סגן משנה יואב דורון ז"ל**

**אשר נפל בעת מילוי תפקידו
מאש כוחותינו**

1980-2003

סגן משנה יואב דורון

בנם של אסתר ואהרן דורון

נולד בירושלים ביום י"ח בטבת תש"מ 7.1.1980

הותיר אחריו הורים וארבעה אחים:

יצחק, אמיר, זֶהר ונעם

ילדות

קורות חייו

יואב הוא בנם הרביעי של אסתר ואהרון .
כשיואב נולד קיבלוהו שלושת אחיו הגדולים בהתרגשות ובחיבה .
"תינוק חדש נולד במשפחה ,סיפרו הוריו", עיניו שחורות
ומשוקדות ,נבונות ובוחנות . לראשו פלומת תלתלים שחורה.
יו-אב קראנו לו, שם ה'נקרא עליו. ה'אב רחום וחנון .
כשמו של יואב גיבור ישראל .עטפנוהו מכל עבריו באין סוף חיבה
ואהבה ...כמו שתיל רך בגן טיפלנו ומילאנו כל מחסוריו ,בליבנו
תפילה אחת :שיגדל הילד ויפרח אל עולם של שלום , של אחווה ,
אל עולם של תקווה ואמונה ...מלא שלווה ,שמחה ואהבה."

”שב ילדי שב אל תלך עכשיו
תן לנשום אותך עוד רגע עוד קצת”

”תשמור על העולם ילד יש דברים שאסור לראות...”

לנצח בני

מילים: נורית בת-שחר צפריר

לחן: עוזי חיטמן

ילדי תשמור על עצמך מכל צרה -
ברחוב העיר ובסמטה צרה.
הזהר מן המושחת מן המופקר
ומן הלענה המצופה סוכר

הזהר ילדי מכל צורות הרשע -
מדבש דביק בטעם של מרור,
מאלימות ומזירות הפשע,
משנאת חינום, מפיגועי טרור.

הזהר מהממית והפוצע,
כי החיים תלויים על חוט השערה.
גם אהובה עיתים תשלוף קוציה,
אל תסדק אל מול מראה שבורה.

הזהר מים סוער...

תרחק ילדי מן הזומם והחוטא,
מהקוצים ומן העשב השוטה,
מהנקטף ומן העץ הנעקר,
וקח גרביים ומעיל בלילה קר.

אל תיכנע כשתאבד גם פרח,
כשהאישה אשר תאהב אולי תברח,
אל תלך באש ואל תלך בקרח,
כי גם אתה ילדי, בסוף תפרח.

הזהר מים סוער,
ואויב שמסתער,
הישמר מקיר בוער,
ומן הרכב הזוהר,
שלנצח בני,
שלנצח בני,
שלנצח בני,
רק תישמר.

הזהר מן הקללה הלא כתובה,
משטח ההפקר בשם האהבה,
על עצמך תשמור הו ילד מאוהב,
מהבטחות המצופות זהב.

יואב התגורר עם משפחתו בשכונת הר-נוף שבירושלים. הוא גדל והתחנך ברוח התורה והעבודה. אימו אסתר מספרת כי "כבר בילדותו התגלה יואב כילד עדין ואציל רוח, נחוש והחלטי ובלתי מתפשר באמונתו. כמו כן היה תלמיד מוכשר מאוד, דָּבֵק במשימות המוטלות עליו במסירות ובאהבה". את לימודיו היסודיים סיים בבית הספר הממלכתי דתי "הר-נוף" שבירושלים.

בית הספר היסודי "הר נוף" בירושלים, בו למד יואב.
יואב היה תלמיד מצטיין, חברותי וחייכן, חביב המורים

ינואר 1993
טקס בר המצווה של יואב

יואב ואחיו

יואב והחברים

נעוריים

תקופת נעוריו

יואב ז"ל אהב מאוד את ארץ ישראל, טייל בה באופנועו מגיל שבע-עשרה והכיר כל שעל אדמה בה, כל הר וגבעה וכל עמק ומישור. יואב נהג לומר: "אני מכיר את כל השבילים בארץ בכל מקום שאמצא אדע לחזור משם". יואב התפעל מיופייה של מולדתו, נשם את ריחה, גמע אל קרבו את נופיה והנציח אותם במצלמתו. הוא אהב לפרוט על הגיטרה משירי ארץ ישראל. ניגן בכל מוצאי שבת והיה מנעים למשפחתו את צאת השבת בניגוניו.

**מכל החברים שלי קיבלתי את הטוב
את החיוך נתן לי החבר הכי קרוב**

**יואב עם הרב דולי בסוק
בטקס סיום לימודיו התיכוניים
בבית הספר 'הימלפרב'**

יואב עם האחיינים שכה אהב

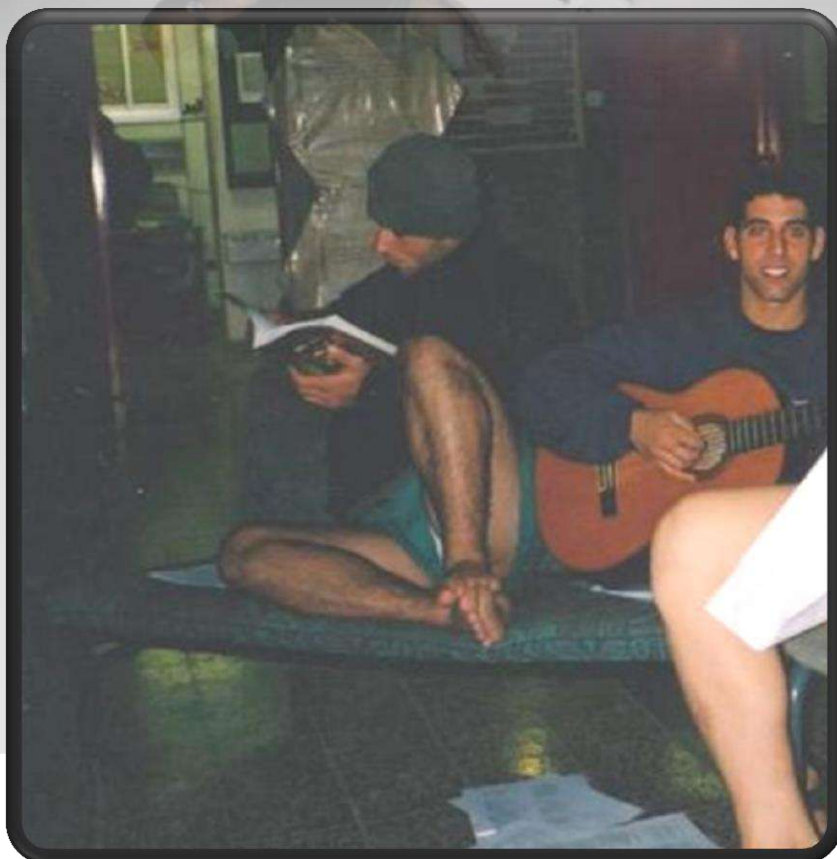

”אָנִי גִיטָרָה הָרוּחַ מִנְגֵן עָלַי בְּחִלּוּפֵי עוֹנוֹת”

יואב והגיטרה
הוא אהב לפרוט על הגיטרה משירי ארץ ישראל.

יואב ניגן במפגשים משפחתיים ובכל מוצאי שבת היה
מנעים למשפחתו את צאת השבת בניגוניו.

התמונה מיום הולדתו האחרון שחגג 23 חורפים

יואב, האופנוע ושבילי הארץ

יואב אהב לטייל באופנוע בשבילי הארץ

13.03.2000
הגיוס לצה"ל

יואב התגייס בתאריך 13 במרץ 2000 ליחידת אגוז המובחרת של חטיבת "גולני". כבר בטירונות אמרו שיואב הוא החייל הכי טוב.

"תמיד היה אפשר לסמוך עליו, הוא היה שקט וצנוע", אמר מפקדו של יואב, סגן יצחק בן-בשט.

גולני שלי
היא טורי אנשים
גולני שלי
היא שמות ופנים
מקומות וזמנים
וקולות משונים
השבים ועולים למולי.

גולני שלי
היא מלחמת שחרור
גולני שלי
היא אותו הסיפור
של מצליח יעל
של כל עם ישראל
השבים ועולים למולי.
גולני, גולני שלי, גולני שלי
גולני, גולני שלי, גולני שלי
גולני, גולני שלי, גולני שלי
גולני, גולני שלי, גולני שלי.

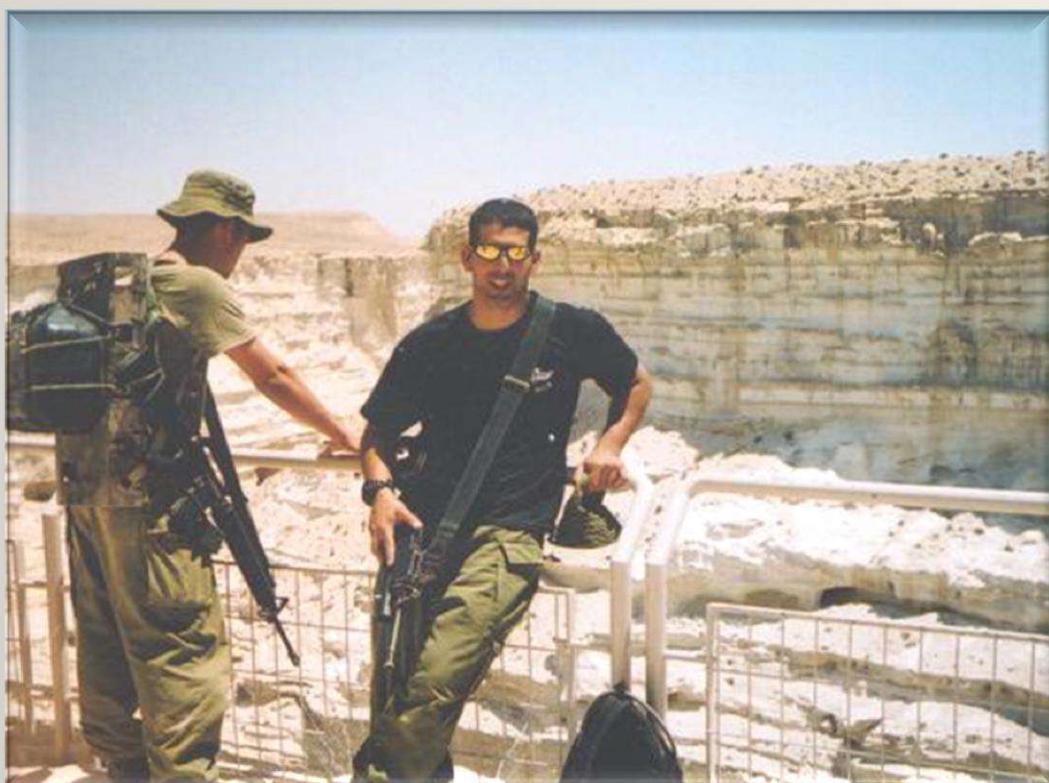
סיפורים מהצבא

יואב התקבל ליחידה המובחרת, ביחידתו שירתו עולה חדש מאתיופיה ועולה חדש מרוסיה, ובשלב מסוים בטירונות רצה מפקד המחלקה להדיח אותם. יואב זעם, נפגש עם המ"מ (מפקד מחלקה) כדי להסביר לו שאין זו חוכמה לאמן בחורים עם מוטיבציה, אלא לאמן ולחנך חיילים עם קשיים, בלי מוטיבציה, ולהפוך אותם לחיילים טובים. יואב התנדב לחנוך את החיילים הללו. אחד מהם סיים את הטירונות בהצלחה, יצא לקורס קצינים והפך למפקד צוות ב"אגוז".

יואב שירת בעזה ובלבנון ונפצע פעמיים. מפציעתו הראשונה החלים בקלות יחסית, אך פציעתו השנייה הייתה קשה יותר, ואף-על-פי-כן התעקש להמשיך לשרת. הוא אף נשלח לקורס קציני חי"ר (חיל רגלים), שאותו סיים בהצלחה רבה. "יואב הלך עד הסוף עם מה שהאמין בו ולא ויתר לעצמו", אמר חברו, סגן-משנה יכין זיק, "גם כשנפצע ברגלו בקורס קצינים, הוא חזר לפעילות מוקדם מהצפוי ושרד את המסלול בקורס עם ברכיים פצועות".

יואב היה אדם ערכי ורצה לתרום כמה שיותר, לשמור על העם ועל המולדת שאותם כה אהב. מחשבותיו וכוונותיו היו נתונות לעשיית טוב, לא לעצמו, אלא לעם ישראל. כשסיים את קורס הקצינים התייעץ עם הרבנים מה חשוב יותר ואיפה כדאי להיות קצין – ביחידה או בגדודים. הוא חשב שבגדודים יוכל לתרום יותר, להשפיע יותר, שם יעבוד קשה יותר, עם "כל עם ישראל"; אך מפקדיו ביחידת "אגוז" לא ויתרו עליו, הוא חזר ליחידתו והפעם כקצין שפיקד על טירונים שהתנדבו לשרת ביחידת "אגוז".

טיול בצבא

יואב יורה באקדח

**יואב ואביו אהרון בביקור הורים בבסיס הטירונים
פקעות**

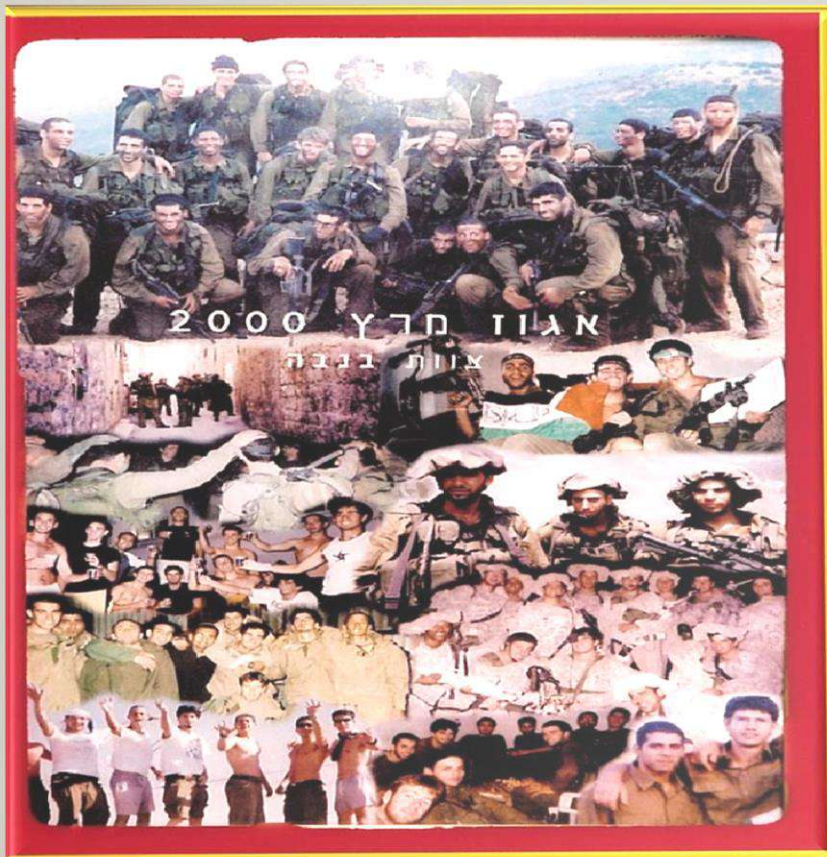

**יואב ואמו אסתר בביקור הורים בבסיס הטירונים
פקעות**

השירות ביחידת אגוז

יואב היה לוחם אמיץ ללא חת, קצין מקצועי ברמה גבוהה, שהשרה ביטחון על חייליו. הוא השתתף בעשרות פעולות בלבנון, ברפית, בעזה, בגינין, בשכס, בחברון, ברמאללה ובבית לחם. כאשר נכנס לבתיהם של מבוקשים עם המקלע על כתפו, אסף את הילדים שהיו בבית, הושיב אותם בפינת החדר, דיבר איתם כדי להרגיעם וחילק להם סוכריות, שהיה ממלא בכיסיו טרם יציאה לפעולה. הוא הצטיין ושימש דוגמה ומופת לחבריו ביחידה ולפְקוּדָיו, והיה מקור גאווה להוריו לאָחיו שכולם שרתו ביחידות קרביות. כלפי חוץ הפגין קשיחות ועוצמה אך תוכו היה מלא רוך וחמלה. חיוכו הקרין ביטחון לכולם

בסיס אימונים חטיבה 1

תעודת

הצטיינות

מוענקת

ל יואב צוקין

חייל מצטיין

מחזור מרץ

שנת 2000

מס' תעודת
580410413
תאריך: 24 ירושלים

סגל: אילן אטיאס
מפקד בא"ח 1

3-8-00

תאריך

הנפילה

כאשר יצא יואב לחופשה קצרה, לפני שירות הקבע, הוא בחר לנצל אותה לעבודת שמירה על הארץ שכה אהב. הוא חָבַר לידידו יהודה בן-יוסף, שהשתחרר כמה ימים קודם לכן ועבד כמאבטח מטעם המועצה האזורית "הר חברון". השניים שירתו יחדיו ביחידת "אגוז", ובמהלך השירות התיידדו, ואף עברו ביחד סכנות רבות בלבנון ובשטחים. עתה היה תפקידם לאבטח מתקן של המועצה האזורית "הר חברון" ב"גבעת האנטנה", השוכנת כקילומטר וחצי מהיישוב מעלה חָבַר.

באותו יום מר ונמהר, ה-13 במרס 2003, פעל באזור כוח של צה"ל, משום שעל פי מידע מודיעיני היו אמורים להימצא שם באותו זמן מחבלים שיצאו לפיגוע באזור הר חברון.

בקרוואן על הגבעה שהו באותה עת יואב דורון ויהודה בן-יוסף עם ארבעה פועלים פלשתינים. בחוץ שרר קור עז, ויואב מזג להם קפה כדי להתחמם. הפועלים עסקו בבניית גדר בטון סביב הקרוואן של שני המאבטחים, כהגנה מפני ירי מחבלים. יהודה נפרד מהם לשלום ויצא עם רכב הביטחון לאסוף את המאבטח השלישי מקריית ארבע. הוא לא הספיק להתרחק וכוח צה"ל זיהה אותו בשוגג כמחבל חמוש. החיילים הורו לו לעצור. הרכב עצר ומשביקש בן-יוסף לרדת מהרכב תרגמו החיילים את תנועתו כאיום ופתחו לעברו באש תופת. יהודה בן-יוסף נהרג במקום. יואב שמע את צרורות הירי, דיווח במכשיר הקשר למוקד קריית ארבע על מה שנראה כמו מחבלים מחופשים לחיילים, לקח את נשקו, הורה לפועלים להישאר בקרוואן ורץ החוצה לכיוון דרום. טייסי מסוק ה"קובר" הצה"לי שחיפה על פעילות החיילים חשבו בשוגג שמדובר במנוסת מחבל מבוקש. הם ביקשו אישור ירי, וכשזה ניתן ירו לעבר דורון והרגוהו.

לאורך הים

עופרה חזה

מילים ולחן: איילה אשרוב

תגיד לי איך לעצור את הדמעות
תגיד לי איפה יש עולם אחר לחיות
תגיד לי למה אין אמת, רק הזיות
אז למה לנסות ולהמשיך עכשיו לבכות ?

לאורך הים

אין גלים יש עולם

שנשבר לרסיסים על המזח .

תגיד לי איך לעצור את הדמעות
תגיד לי איפה יש עולם אחר לחיות
כשאנשים רצים אל תופת כמו אל ים
אני ארוץ אל תוך האש אם יחזרו משם
אוהבים ומתגעגעים אליך אחינו היקר והאהוב

תפילת יזכור

יִזְכֹּר עִם יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנָיו וּבְנוֹתָיו,
הַנְּאֻמָּנִים וְהָאֲמִיץִים, חֵילֵי צְבָא-הַגָּנָה לְיִשְׂרָאֵל,
וְכָל לוחָמֵי הַמַּחְתָּרוֹת וְחֻטִּיבוֹת הַלְּוחָמִים
בְּמַעַרְכוֹת הָעַם, וְכָל אֲנָשֵׁי קְהֵילֵית הַמוֹדִיעִין
וְהַבְּטָחוֹן וְאֲנָשֵׁי הַמְּשַׁטָּרָה אֲשֶׁר חָרְפוּ נַפְשָׁם
בְּמַלְחָמָה עַל תְּקוּמַת יִשְׂרָאֵל,
וְכָל אֱלֹהֵי שְׁנֵרְצָחוֹ בְּאֶרֶץ וּמְחוּצָה לָהּ
בְּיַדֵּי מְרַצְחִים מְאָרְגוּנֵי הַטָּרוֹר.
יִזְכֹּר יִשְׂרָאֵל וְיִתְבָּרַךְ בְּזִרְעוֹ וְיֵאָבֵל עַל זֵיו הָעֲלוּמִים
וְחֻמְדַּת הַגְּבוּרָה וְקִדְשַׁת הַרְצוֹן וּמְסִירוֹת הַנֶּפֶשׁ
אֲשֶׁר נִסְפוּ בְּמַעַרְכָּה הַכְּבֵדָה.
יְהִיו חֲלָלֵי מַעַרְכוֹת יִשְׂרָאֵל עֲטוּרֵי הַנֶּצְחוֹן
חַתוּמִים בְּלֵב יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דוֹר.

ידיעות בעיתונות בדבר נפילתו של יואב

שרשרת הפעויות

מתחם האנטנה

2

יהודה בן-יוסף יוצא ממתחם האנטנה במכונית. לאחר כ-600 מ' עוצר ופותח את הדלת

4

יואב דורון רואה את הירי, יוצא מהקראון, ונורה בטיל מהמסוק

3

החיילים מרססים את בן-יוסף במאות כדורים

1

חיילי התצפית מזהים „חשודים חמושים” ומזעיקים מסוק

מעוז מרגלית בחרו חבריו: 2 ואבמוחים ישראלים נהרגו מאש צה"ל

המסוק רדף אחרי יואב וידה עליו טיל

"הייתה פה פאשלה, כיסחו אותם"

יואב דורון ז"ל

מאת אסף זלינגר

סג"ם יואב דורון ז"ל, בן 23 שנפטרתי הריגוץ ביי חיילים, נשלח לנחל במית לפני הצבא התיישב במסר סי מחלקה בגולני. אחרי החיל אביר, לא הייתה שם את הוספתי הוא חי ביד גשפורה. יבשפול מחיר כזה, שורה שלוש שנים באגוד, מישה יל אמא זה לא רופ נדול, אז הוא יבא עם יחדית לשמור על המסות, כי כמה הוא האסיר.

יואב ביים לא מוסר את הסידור מימות "אגור", עם שישי כמסר מות, האחול נכנס לשירות כנע. זה לא מקרה שיואב ביים את חיי בחסות. הוא למד שנתיים ביי שיבת ישיב חסות. ככל יום הוא עם בשר וירבא להקין את קריית ארבע, סיפ אביר. אז נוסף יצוק. גרסה לשמור על אישוק אבל אביר "הייתה פאשלה כוסר אולם המסקנה גרימת לוחה מוחות, אגוד מלמ שיניים, וכלי למסר מסקנה אבי חיל לנסר יבא קאשלה. כחיר המדינות נבצין שם גר יואב, חולל לויאפ המנחמים אסיר מורה מירוח המסקנה למשתח חרין, מסרות על מסקנה נאכב לסי רינת: "כאמם למסכה חרית, אבל המסקנה זה היא מן החירות שפני סה את מה שמיד", אמת.

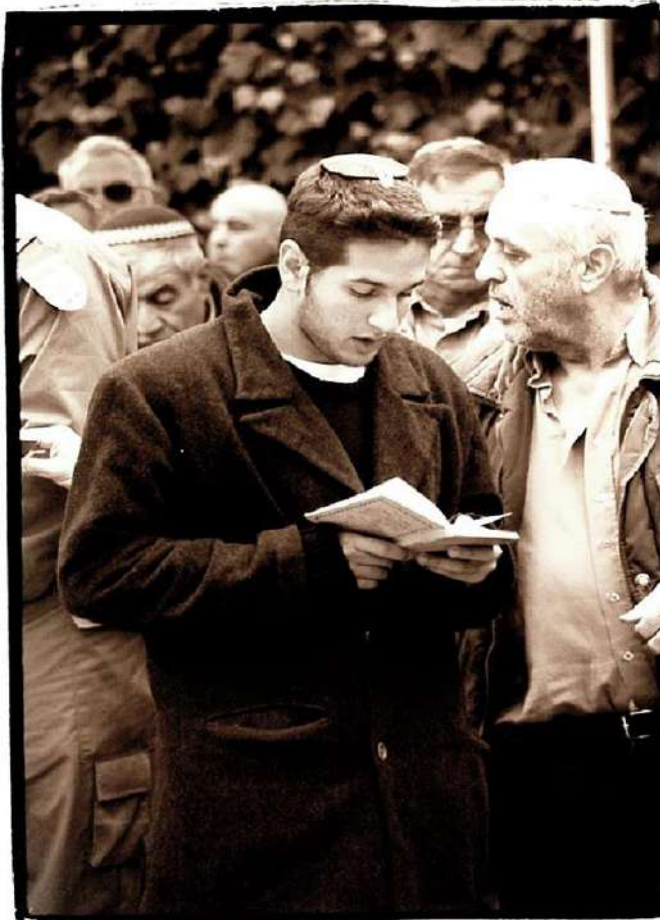
יואב דורון ז"ל נסמ אום בחלפה הצבאית בדר גריל. הוא חתיר אבירי ארבעה אגוד יבשם אביר, וידי העם חונן חרית אהרן האסיר.

סג"ם יואב דורון ז"ל

בגלל טעות טראגית

"כבר בטירונות אמרו שיואב הוא החייל הכי טוב. תמיד היה אפשר לסמוך עליו - הוא היה שקט וצנוע". כך אומר מי שהיה מפקדו של יואב דורון ז"ל, סגן יצחק בן-בשט. דורון, קצין בסיירת אגוז, החליט לנצל את חופשת השחרור שלו כדי לבצע עבודות אכטחה בהר חברון. הוא נהרג מפגיעת כוחותינו, שזיהה אותו ואת חברו המאכטח כ"חשודים חמושים". "יואב הלך עד הסוף עם מה שהוא האמין ולא ויתר לעצמו", אומר חברו של דורון, סג"ם יבין זיק. "גם כשנפצע בדגלו בקורס קצינים, הוא חזר לפעילות מוקדם מהצפוי ושרד את המסלול בקורס עם ברכיים פצועות". יואב דורון התיר אתריו הורים וארבעה אחים, כולם קרובים.

The background is a light-colored wood-grain pattern with vertical planks. Scattered throughout are delicate floral illustrations in shades of blue, green, and brown, including small flowers and leaves.

הנצחתו של יואב

**הכאב הוא לא ביום שאנחנו מתגעגעים
ליקירינו שהיו ואינם,
הכאב האמיתי הוא לחיות בלעדיהם,
כשהנוכחות שלהם מתקיימת רק בראש
הנר הנל**

סג"מ יואב דורון הי"ד
בן אהרון ואסתר
אציל הנפש והרוח, אוהב התורה האדם והארץ
נולד י"ח טבת תש"מ
נפל במשמרתו על הדי חברון
ט' אדר ב' תשס"ג

א"ד נפלו גיבורים
מצפתה ז"ל
לע"נ יהודה בן יוסף
ויזאב דורון הי"ד

בכל יום שישי
אחיו של יואב
מגיעים לגבעה
שבה נפל
מקיימים שם
תפילה לעילוי
נשמתו ועורכים
במקום פעילויות
שונות.

במקום שבו נפלו יואב ויהודה הוקם מצפור שנקרא זי"ו- זכר יואב ויהודה

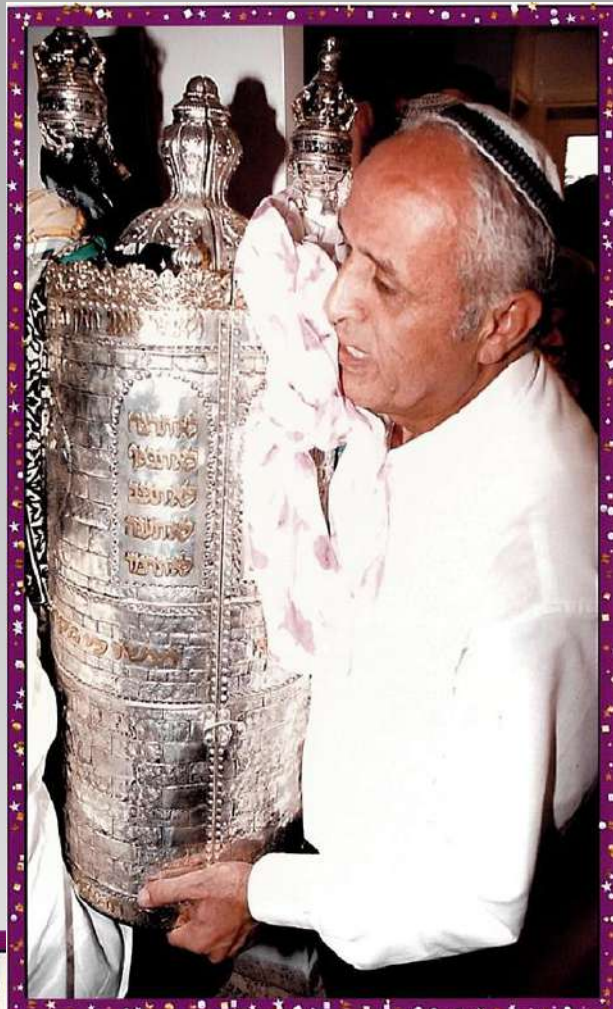

כתיבת ספר תורה לזכרו של יואב

הכנסת ספר תורה

יואב התמיד במבטו קדימה

הכאב הוא לא ביזם שאנחנו מתגעגעים
ליקירינו שהיו ואינם,
הכאב האמיתי הוא לחיות בלעדיהם,
כשהנכחות שלהם מתקיימת רק בראש

**מכתבים והספדים
לזכרו של יואב**

פרח נטעתי בגני- מאת אסתר אמו של יואב

פרח נטעתי בגני ,
 שושן נאה וצחור.
 סקלתי אבניו, עדרתיו,
 טיפחתיו ושמרתיו מכל משמר.
 באה השמש ולטפה כותרתו,
 עב חלף והשקהו,
 גדל הפרח בגני,
 שושן נאה וצחור.
 עלעליו ירוקים,
 גבעוליו תמירים ודוקרניים.
 כותרתו מלאה רוך וחמלה .
 למרחקים הפיץ ריחו ,
 רבים ידעו רשמיו .

בהגיע העת להנות מזיו עלומיו,
 אויה לי, אויה ! האור חלף מגני,
 עננה אפורה רבצה בו.
 ירד דודי לשוח בגני,
 ריח השושן עלה באפו ,
 ריח ניחוח ניפלא ונעים,
 נמלך דודי בינו לבינו :
 "אעקרנו ואשתלנו בגני"
 לקט דודי השושן מגני
 אל על השיאו למרומים,
 אל מתחת לכסאו,
 לאחוז באמות הסיפים.

נותרתי בגני , ללא מנוח לנפשי.
 אנא ואנה הסתובבתי , נהפך עולמי
 אך לפתע גמרתני אומר בלבי :
 גרש אגרש האופל מגני!
 גרשתיו בכל כחי, שנותר לי,
 והרי בגני עוד נטועים שושנים,
 צחורים, נאים ואצילים.
 שהם הטעם לחיי ואהבתי.
 אלוקי תן לי הכח להוסיף ולגרשו.
 תן לי הכח לראות את האור המציץ בעדו.

דברים שנכתבו לזכרו של יואב על ידי אמו אסתר ביום האזכרה החמישי

את מצבת האבן הלבנה קשטנו לך בפרחים .
 יום הולדת לך היום יואב ,
 בו אנו מונים את מנין שנותיך במרומים ,
 מלאו חמש שנים שאנו נותרנו כאן ,
 ואתה שם למעלה ממשיך את דרכנו להאיר ,
 וכיאה ליום הולדת, הכנו לך מתנה .
 כרכנו בכריכה , נאה אתה לה והיא נאה לך
 הולמת המתנה את דמותך
 ואת פועלך בעשרים ושלוש שנותיך על פני האדמה .
 עבדנו וטרחנו, ונקווה שמתנתנו נראית בעיניך,
 מה גם שהשתדלנו למלא בה את מבוקשך .
 הבנו כמה נקשרת לנחלת אבותינו בחברון ,
 לכן בחרנו לכתוב על חברון עיר האבות ועל הבנים הממשיכים דרכם.
 בשמחה המהולה בעצב , נגיש לך אותה .
 המר הפך למתוק , את עומק החשכה הפכנו לאורה .
 שכן ימי פטירתם של צדיקים , הם ימי הילולתם ,
 ימים בהם משבחים ומפארים את זכרם .
 גם אנו יואבי חוגגים היום הילולתך
 מפארים ומשבחים את זכרך .

ואין טובים מדברי אלמנו חברך ליחידה, לעשות כן,

דברים הכתובים גם בספרך :

”רציתי לומר לך תודה -

תודה שלימדתני מקצוענות אמתית מה היא ,

לימדתני שפשרה היא לא אופציה הכרחית

לימדתני שצניעות וגבורה הולכים ביחד ,

לימדתני שיושר אישי הוא מעל לכל ,

לימדתני שהחיוך הוא תרופה לכל,

לימדתני שהאבירות לא פסה מן העולם.

תודה שפשוט היית אתה תודה ”

אבא אחיך ואני מוסיפים לך יואבי גם תודה .

תודה שזיכתה אותנו להיות במחיצתך עשרים ושולש שנה , תודה ,

יואבי ועכשיו שאתה שם למעלה עם חברך יהודה ודאי הקבלתם פניהם של הצדיקים והטהורים הי”ד שמונת הנרצחים משיבת מרכז הרב , חבקתם את נשמותיהם הצעירות, והקבלתם פניהם לישיבה של מעלה .

חברו למיניינכם גם את רועי את בנג’י, את אלכסנדר, את ציקי ואת גבי . את דוד רובין ואת אחיקם עמיחי, ואת כל אלה השוכנים עמכם , אחזו ידיכם והקיפו את כסא הכבוד , ואמרו לו לקב”ה , שאנו כאן למטה הבנו כבר את אותותיו ומופתיו , הבנו שעלינו לשפר דרכנו ולתקנה, וכך בעהי”ת נעשה .

ועוד בקשו ממנו שיחון את מנהיגינו בבינה והשכל, לעשות את הטוב

והישר למען עמו ישראל .

ואנו כאן למטה נענה ונאמר אמן .

לפני שנים, בקבלת תלמידים לכיתה א',
נתקלו עיניי בילד מיוחד בתוך החבורה.
ילד שקט ועדין עם עיניים נוצצות, חיוכו חכם ושובה לבבות.
מאותו רגע נקשרתי ליואב, באהבת אם ובחום.
לא בכל שנה משחק למורה המזל והיא זוכה בתלמיד חכם כמו יואב.
עדין נפש, נבון ומוביל בכל השיעורים.
לכל שאלה או קושיה השיב תשובה מלאה וחכמה.
מחברותיו המסודרות שימשו דוגמה.
הייתי מסתכלת עליו ומתפעלת:

איזו נשמה גדולה בגוף קטן שכזה!

(אהובה חמדי, מחנכת של יואב בכיתה א')

194

שתי עיניים חיות,
מלאות הבעה ושמחת חיים,
מקדימות טוב לב ומשפיעות סביבותיהן.
זהו יואב.

(רבקה סרבניק, מורה של יואב)

דברים לזכרו מאת הרב יגאל חבשוש

ג' תמוז ה'תשנ"ג: "בגורא שלפניו שלק בולק!"

יואב

לא ציטטתי את המאמר הזה כי לא היה זה של אבי.

זהו דבר שחיננתי במשך שנים רבות, ונאסף הלבתי לקבועו יחד
בילביל שלפניו של קול. יחידו של יואב פלגים שלפניו בארץ
דקדוקי/ימים. בלויג היו יוצאים למלחמה ומצרים לפניו בקרב
עם אביו בארץ אילב גי'ל ארסן.
בארץ שלפניו ברובו אביו יואב בקרובו ברובה יואב: יחידו הוא חזקו
משלפניו קלה בוע בלויג ומצרו לפניו בקרב
כבר בקרובו לפניו יואב יואב בקרובו לפניו בקרובו שלפניו
יבן וצב קבר שלפניו ארץ אביו עם אביו עם אביו שלפניו היו אלו
הקרובו שלפניו אביו לקרובו בארץ בקרב ואלו סביב לבב אביו מאב
אביו עם אביו בקרובו קרוב: "קרבן קרוב!" בלויג בקרובו.

לפיכך שרובו של אביו לקרובו יואב בקרובו של אביו שרובו! בקרובו
משכך בקרובו קרובו בקרובו שלפניו: חלוקתו שלפניו יואב קרובו
בקרובו הוא בקרובו לקרובו אביו בקרובו?
לפניו שלפניו בקרובו שלפניו לקרובו לקרובו שלפניו בקרובו שלפניו
בקרובו שלפניו בקרובו שלפניו לקרובו שלפניו בקרובו שלפניו!

יואב! אביו בקרובו שלפניו!

אביו בקרובו!

אביו בקרובו אביו עם אביו שלפניו!

אביו עם אביו שלפניו - קרובו שלפניו!

כבר אביו שלפניו בקרובו בקרובו שלפניו לקרובו שלפניו בקרובו שלפניו אביו
←

אנשים. גם רעיונות אחרים הם בדרך הנהגה הנכונה
בקרב בנינו בדרך שיש להם... והיא רק מתקנת את
של עליו אחרים אחרים...
לדין הצדק "אמת!!!"
כמו שיש עניינים אחרים אחרים...

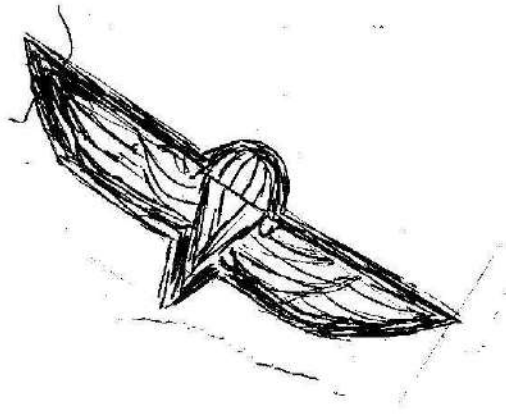
כמה בדרך אחרת שיש להם...
קשה ככה "אמת!!!"
הנהגה אחרת "אמת!!!"

אך במקרה אחר:
אם יש להם אחרים אחרים...
הם הם האמת!!

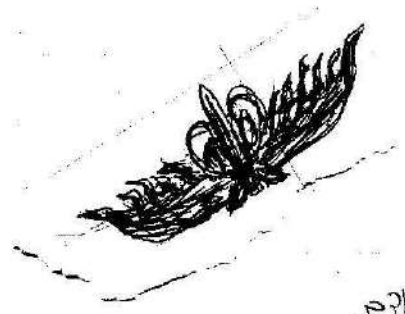
יהי לך ישר אחרים אחרים...
אחרים אחרים אחרים!

הנהגה אחרת אחרים אחרים...
יש להם אחרים...
(בדרך אחרת)

מסכת ברכות

באלו ערב בו קבלי את
 היצור החי, יצור חיה על
 תאלי נוא, תאלי שקט
 את חיי, שקט את תאלי-
 על אדם, על קצין, על שקט.
 על חיה, על, יואה על

יובל, את המסכת
 חווי ביה זכאי-אדם.
 אדם על עניני על חיה
 על עקומה, אדם על חיה
 על חיה על עניני חיה ואלה
 על חיה על עניני חיה ואלה

אלו עליון ע' חלק 1
 חיה על יואה על חיה
 על על על על על חיה
 על על על על על חיה
 על על על על על חיה
 על על על על על חיה
 על על על על על חיה

כיום באדם יוני את המסכת
 על על על על על חיה
 על על על על על חיה
 על על על על על חיה
 על על על על על חיה
 על על על על על חיה

לזכרו של מפקדנו יואב דורון ז"ל

קודם כל אני רוצה להשתתף בצערכם ,

כשבאתי לנחם אתכם בשבעה , רק אז הבנתי מהיכן ספג יואב את אישיותו המדהימה מהיכן הערכים שנטמעו בו .

אחד הדברים שאני זוכר מיואב הוא המבט עם העיניים הגדולות שלו , הוא לא היה צריך להוציא מילה מפיו כדי לעביר מסר , מספיק היה המבט להגיד הכול . השפעתו החיובית עלינו הפקודים שלו הייתה כל כך רבה , עד כדי אהבה , הערכה , והערצה לכל החיים .

החייל של יואב

אורי.

כל פעם שראיתי את יואב ז"ל עומד מולי הייתה לי תחושה , שהעומד מולי הוא אדם פרפקציוניסט ,

בחור המקרין קשיחות אך ליבו לב זהב , יואב ידע להתגבר על כל כאב , ולהעמיד פנים של לוחם קשוח , שתוכו הוא רך ועדין , היה איכפת לו מכל פרט במחלקה באופן אישי , אני זוכר שהוא רץ איתי בבוחן , למרות שנתקלתי בקשיים הוא עודד אותי והאמין בי , אחרי הבוחן הוא הזמין אותי לשיחה והסביר לי שלמרות בעיות ההתאקלמות שלי הוא מאמין בי וביכולת שלי להיות חייל טוב המילים שלו עודדו אותי בצורה בלתי רגילה ונתנה לי כוח להמשיך ,

אין ספק שהוא הווה דוגמא אישית בלתי רגילה , כל המחלקה ראתה בו דמות לחיקוי , אין ספק שהוא מסוג האנשים שקורצו מחומר אחר . מין בחור אצילי שלוב של כוח ורוך, הוא תמיד אמר שכל מה שאנו עוברים והוא מאשר , הוא מעמיד את אחיו שהוא בגילנו וחושב אם הוא היה עומד בזה .

יואב בחור שאין הרבה כמותו , בחור משכמו ומעלה , בעל יושר ואחריות נדירים , במותו ציוה לנו את החיים , לעולם ננצור את זכרו בלבנו .

שגיב מלכא –חייל ממחלקתו

כנס גולני

משפחת גולני האהובה , כבוד שר הביטחון , כבוד הרמטכ"ל , אלופי צה"ל בעבר ובהווה , ידידי ורעי ההורים השכולים , ידידי אתם לחסר ולאובדן , לכאב ולצער, ורעי להשיר מבט גאווה אל זיכרון בנינו האהובים ולומר : אוי לנו שזכינו לכך ואשרינו שגידלנו כאלה בנים !

אני אסתר דורון אמו של סג"ם יואב דורון , שנפל בדרום הר חברון עם חברו ליחידה יהודה בן יוסף הי"ד בט' באדר תשס"ג השלושה עשר במרץ , ביום הזה הצטרפנו אליכם משפחת השכול, הצטרפנו אל משפחות אצילות ומיוחדות , אל משפחות המורמות מעם הנושאות על כתפן את מחיר עצמאותו של העם במדינת ישראל , וכאילו לא די היה בנו , השורות נתמלאו במצבות חדשות מהמלחמה האחרונה בהם רבים מחבריו של יואב ליחידה : רס"ן בנגי הלמן הי"ד, רס"ן רועי קליין הי"ד, סרן אלכסנדר שוורצמן הי"ד. על אלה אני בוכייה. על צעירי בת עמי ובחוריה. עיני עיני יורדה מים, על בנים שנולדו להורים מלאי תקווה וצפייה שילדיהם יגדלו בעולם של תקווה ואמונה , בעולם של אהבה ואחוה , בעולם של שלום ושלווה, וכל זה עדין חלום שעליו מסרו בננו נפשם , ואנחנו עוד רבה דרכינו להשיג השלום הנכסף .

בננו יואב קצין ביחידת אגוז של גולני נולד בירושלים גדל והתחנך ברוח התורה והעבודה אהבת העם והארץ . בן שבע עשרה היה וכבר חרש את כל הארץ באופנועו , גמע לתוכו את יופייה, ואת נופיה הנציח במצלמתו , הכיר בה כל עמק ומשור, כל הר וגבעה וכל רגב אדמה . ובהגיע העת פנה ללמודים בישיבה הגבוה בעיר האבות בישיבת "שבי חברון " ומשם התגייס ליחידת "אגוז" של גולני ובה שירת כחייל וכקצין , יו-אב קראנו לו שם ה' נקרא עליו, כשמו של יואב גיבור ישראל . לב טהור ברא לו אלוקים , ורוח נכון נטע בקרבו כל אשר עשה הצליח , יואב היה חייל וקצין מצטיין, נערץ על חבריו ופקודיו ושמש דוגמא ומופת לכולם , ידו האחת בנגב אחזה והאחרת בגיטרה נגנה . במבטו הביע קשיחות ועוצמה אך תוכו מלא רוך וחמלה . ספרי החומש המשנה וההלכה לא משו מכיסיו. את תג עץ הזית ענד בגאווה על כתפיו , ועל הכומתה החומה שמר מכל משמר . כזה היה יואב וכאלה היו חבריו הנופלים , גיבורים ללא חת , מלאי עוז וגבורה , מלאי רוך וחמלה , מלאי מסירות אין קץ , מלאי רצון לנתינה , שושנים צחורות בגננו , אותם גדלנו וטפחנו ומלאנו כל מחסורם . בגאווה , בדאגה ובחרדה לווינו אותם לצבא . באמונים המפרכים חבשנו חבורתם, בלילות הלבנים צעדנו יחדיו , במסעות ובניווטים שוטטה נפשנו כשומרת ומגנה עליהם , במסע כומתה ובסיום מסלול רצנו לכאן להיות עימם . בפעולות בלבנון , בעזה, בשכם, בגנין, בחברון, ברמאללה ובבית לחם, החזקנו להם אצבעות והתפללנו לשלומם ולהצלחתם.

כנס גולני – המשך...

עד ליום המר והנמהר בו ירד דודי לגננו לקטף פרי מגדיו, בחר בשושנים הצחורות, היפות והזקופות, הצעירות והנאות, אצילות הנפש- להעלותן לפניו ריח ניחוח לה', ולפתע נשתנו חיינו וחיי הסובבים אותנו, כאלו מת משהו בתוכנו, לא עוד שמחה, לא עוד צחוק, לא עוד חיים שהיו.

לאנשים שכמונו לפעמים נראה כאילו העולם מתמוטט סביבנו קרן אור אפלה מבצבצת בעד חלוננו ואין בנו הכוח להמשיך, ברגעים אלה עלינו לזכור את הסמל שהיה גאוותם של בנינו הנופלים סמל עץ הזית, זית זה ירוק העד, שורשיו מסועפים וחזקים ענפיו איתנים, סבביו שתילי זיתים, רב עוצמה הוא וחזק. עלינו להיאחז בו בתקווה ובאמונה, לראות את נשמת בנינו עולה מאבוקת שמן הזית הטהור והזך, עולה מעלה מעלה ומגרשת החושך ממקומותינו. כשהנשמה מאירה גם שמיים עוטה ערפל מאירים אור ונוגה, אור זה -

אורם של הבנים ילווה אותנו בכל דרכינו, אור של עוז וגבורה, אור של תקווה ואהבה, אור של מסירות אין קיץ ודבקות במטרה, אור של עדינות וטוהר, אור של אהבת העם, האדם והארץ, ובאור זה ממשיכים אנו את מורשת בנינו האהובים יהי זכרם ברוך לעד.

ואסיים בדברי יואב שר הצבא האומר לפקודיו לפני המלחמה בארם (שמואל ב' פ' יב', פס' יב): " חזק חזק ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי אלוקינו וה' הטוב והישר בעיניו יעשה "

ואליו נשא תפילתנו להחזיר את בננו השבויים לגבולם בריאים ושלמים, לחבוש פצעי חילינו הפצועים והחבולים בגופם ובנשמתם, ולא יוסיף עוד שכול בארץ.

א מ ן !

אסתר דורון

לזכרו של מפקדנו יואב דורון ז"ל

קוראי לי לוטם ואני אחד מחייליו של יואב הגר בקיבוץ מצובה , חבר מהקיבוץ שלי ששרת ביחידה , כבר כשהתגייסתי ליחידה הוא הכין אותי לקבלת מ"מ מאוד מיוחד-

אם זה ברצינות שלו , באחריות שלו ובמיוחד במקצועיות ובהשקעה שלו . אני זוכר את שיחת ההיכרות שעשה לכל חייל בתחילת הדרך , השיחה איתו הייתה רצינית ואם זאת הצלחתי להוציא ממנו כמה חיוכים כששמע שאני אהיה קלב"ניק . אני זוכר את שיחות התדרוכים שלו כל שעור היה רציני , יואב הקפיד שנבין את מה שהוא מנסה לעביר לנו .

אחד האירועים הזכורים לי היטב , כשמתחתי שריר בכתף , נגש אלי יואב והתעניין במצבי , הוא המליץ לי לנוח , וכל הזמן עקב לדעת מה מצבי , יחס כזה לא זכיתי לקבל מאף מפקד .

לוטם נאמן

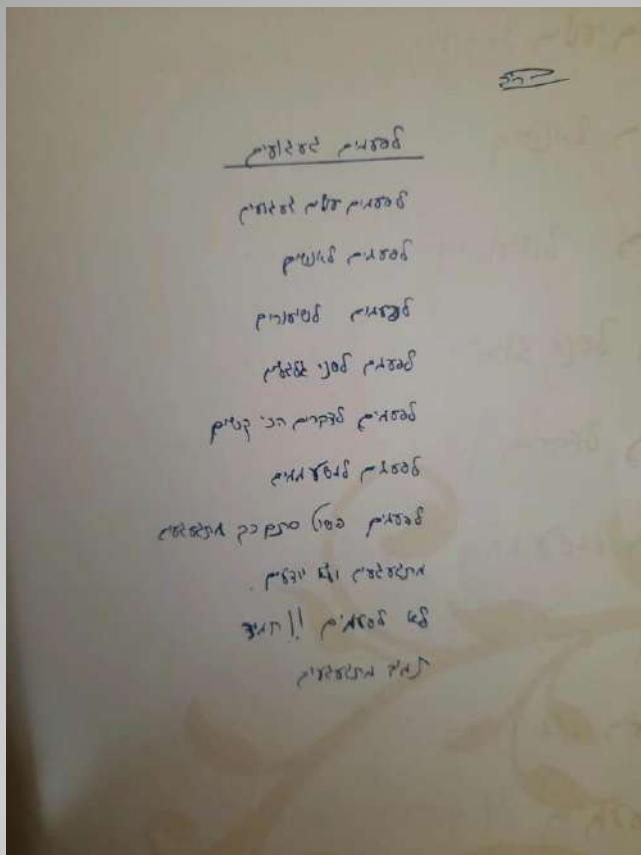
משפחת דורון היקרה.

יואב היה מפקדנו הראשון , מפקד סמכותי , כריזמטי , כנה ואהוב . בכל פעם שהיה עובר בשבילי הבוץ או ליד האוהלים הייתי מרגיש ירא , אבל לא מפחד אלא ירא מתוך הערצה , מכבוד למפקד כריזמטי . הכריזמטיות שלו הייתה בולטת לעיין , כמו להצדיע בכבוד חזרה לטוראי בן שבועיים . לשאול לשלומו של החייל לאחר שבוע שדאות . אני מרגיש תחושת החמצה , החמצה שהוא לא יוכל להעניק לי המלצות בתור מקלען , את הטיפים והיתרונות שרק מקצוען כמו יואב יכול לתת ולהעניק . רציתי לומר לכם משפחת דורון הנפלאה שלעולם לא אשכח אותו , שתדעו שגדלתם את אחד החיילים ששמשו דוגמא לצוות שלנו ולעוד רבים אחרים .

אתכם ושותף לכאבכם שחר אזולאי

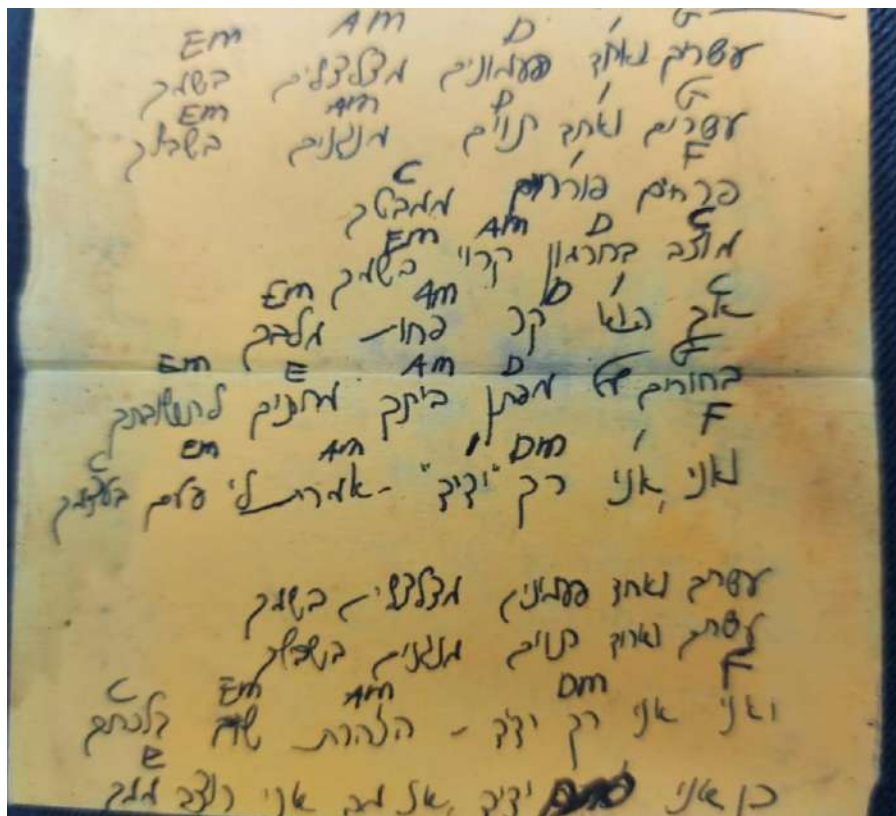
פלוגה לי מחלקה 1 נובמבר 2002

מפרי עטו של יואב

שיר שכתב יואב לחברתו

הולחן והושר ע"י להקת "החוט המשולש"

דבר הסטודנטית

אסתר ומשפחת דורון היקרים!

ברצוני להודות לכם מקרב לב על שפתחתם בפניי את ביתכם ולבבכם . נפלה בחלקי הזכות להיות חלק מהנצחתו של יואב. בזכותך אסתר היקרה הצלחתי להכיר ולו במעט את יואב דרך הסיפורים , התמונות והמכתבים שמהם נשמתו המיוחדת של יואב קורנת מתוכם. למדתי ממנו על אהבת הארץ ואהבת התורה. על מסירות למשפחה, עזרה ונתינה ללא גבול לחברים ולכל אדם.

במהלך עבודתי על האלבום למדתי מכס רבות על האובדן והכאב לצד המשכיות וצמיחה . הנכם מושא להערצה על כך שאתם ממשיכים להנציח את יואב בכל דרך אפשרית .

תודה על שיתוף פעולה מלא בכל התהליך של יצירת האלבום, תודה על האמון שנתתם בי מקווה שעשיתי את מלאכתי נאמנה.

מי ייתן ולא תדעו עוד צער לעולם

היו חזקים והמשיכו בעשייתכם המבורכת

בהערכה רבה

מייטל חרירי

דבר התלמידות:

משפחת דורון היקרים,
תודה שנתתם לנו להיות חלק מפרויקט ההנצחה של יואב.
זכינו להכיר אדם אהוב, עניו, צדיק ואכפתי.
היה לנו לכבוד לקחת חלק ביצירת האלבום.
תודה שאפשרתם לנו את החוויה המיוחדת הזו, ושנתתם בנו
אמון ביצירת האלבום.
מעריכות מאוד,
אורלי וטליה

**אין מילים שיכולות
לתאר את גודל הכאב**

יהי זכרו ברוך